

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

Inspektorát Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni

Houškova 33, 308 57 Plzeň

V Plzni dne 05. 02. 2021

SEČ: 22/0387/20/SŘ/R

č.j.: ČOI 19677/21/2200

Sp.Zn.: ČOI 104482/20/2200

ROZHODNUTÍ

Ředitel Inspektorát České obchodní inspekce Plzeňský a Karlovarský se sídlem v Plzni věcně příslušný dle ust. § 7 odst. 2 a ust. § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění, (dále „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v řízení zahájeném podle ust. § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) rozhodl v souladu s ust. § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 67 správního řádu, **takto:**

I.

Obviněná **TOP TANK s.r.o.**, IČO 26403226, sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, Praha – Smíchov, 150 00, **se uznává vinnou** z porušení právních povinností stanovených v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 02. 08. 2020 v provozovně „čerpací stanice F1“, Rozvadov, 348 06, kde podniká, prodávala PHM - BA 95 Super, která neodpovídala limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů a ČSN EN 228 (2019), a to v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 67,8 kPa, oproti maximální normou stanovené hodnotě 60,9 kPa (nejistota měření + / - 1 kPa), tj. s rozdílem 6,9 kPa, a tím naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách

II.

Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné **ukládá:**

A.

podle ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve spojení s ust. § 90 odst. 1 a ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, **pokuta** ve výši: **100.000,- Kč** (slovy jednototísíkorunčeských).

B.

podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **povinnost uhradit náklady řízení** ve výši: **1.000,- Kč** (slovy jedentísíkorunčeských)

Uloženou úhrnnou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 1103872220, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem) nebo 1149 (poštovní poukázkou), **a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

Náklady řízení je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, variabilní symbol 1103872220, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem) nebo 0379 (v případě platby poštovní poukázkou), **a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Při kontrole České obchodní inspekce provedené dne 02. 08. 2020 v provozovně „čerpací stanice F1“, Rozvadov, 348 06, kde TOP TANK s.r.o. podniká, byl proveden odběr 3 vzorků pohonných hmot - nafta motorová (č. vzorku 156/22/20/V), benzín natural 95 (č. vzorku 157/22/20/V) a benzín natural 98 (č. vzorku 158/22/20/V), a to v rámci trvalého sledování a monitorování jakosti a bezpečnosti pohonných hmot – viz Protokol o odběru vzorku pohonných hmot číslo dokladu - 222008020025001.

V době odběru vzorku dne 02. 08. 2020 byl stav paliva v nádržích čerpací stanice:

- nafta motorová – 25.470 litrů,
- natural 95 - 24.393 litrů,
- natural 98 – 9.629 litrů.

O provedeném odběru byl inspektory České obchodní inspekce sepsán dne 02. 08. 2020 úřední záznam č.j.: ČOI 104482/20 (ID 222008020025001), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 04. 08. 2020, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 808869141.

Laboratorní zkoušku odebraných vzorků pohonných hmot provedla SGS Czech Republic s.r.o., Praha 10, U Trati č. 42 (zkušební laboratoř č. 1152.1 akreditovaná Českým institutem pro akreditaci o.p.s.), viz Zkušební protokol č. 51740 ze dne 04.08.2020 a Inspekční zpráva 1679/2020 ze dne 04. 08. 2020 – BA 95 Super – součástí správního spisu,

Odebraný vzorek BA 95 Super plus nevyhověl provedenému posouzení, a to v ukazateli jakosti:

- „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 67,8 kPa, oproti maximální normou ČSN EN 228 (2019) stanovené hodnotě 60,9 kPa (při zahrnutí nejistoty měření), tj. s rozdílem 6,9 kPa.

Ve zkoušeném ukazateli byl vzorek vyhodnocen jako nevyhovující limitním hodnotám ČSN EN 228 (2019).

Na základě výsledků rozboru odebraných vzorků bylo dne 05. 08. 2020 inspektory ČOI provedeno na čerpací stanici došetření, při kterém bylo zjištěno, že nádrž, ze které byl odebraný vzorek BA 95 odebrán, byla dne 04. 08. 2020 doplněna. Z uvedeného důvodu nebylo možno uložit zákaz prodeje, a to dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění.

O došetření byl inspektory ČOI sepsán dne 05. 08. 2020 úřední záznam č.j. ČOI 106501/20/2200 (ID 221706130025001), se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 10.08.2020, kdy jí byl tento úřední záznam doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění - ID zprávy: 810400030.

O provedené kontrole byl inspektory České obchodní inspekce ve smyslu ust. § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v platném znění, sepsán dne 24. 08. 2020 protokol o kontrole č.j.: ČOI 114098/20, se kterým byla jmenovaná společnost seznámena dne 24. 08. 2018, kdy jí byl tento protokol společně s výsledky posouzení jakosti odebraného vzorku PHM doručen prostřednictvím datové schránky v souladu se zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v plat. znění - ID zprávy: 815076851.

Dne 14. 09. 2020 byl vydán v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 správního řádu Příkaz č. j.: ČOI 123582/20/2200, kterým byla jmenovanému účastníku řízení uložena povinnost k uhrazení pokuty ve výši 100.000,- Kč, a to pro porušení právních povinností uvedených v ust. § 3 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty přestupku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Účastník řízení podal proti tomuto příkazu v zákonné lhůtě, dne 30.09.2020, dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu opravný prostředek - odpor č. j.: ČOI 130750/20/2200. Obviněná uvedla, že zadala k posouzení akreditované laboratoři SGS Czech Republic, s.r.o. (dále jen „SGS“) vzorek PHM, který byl na provozovně inspektory ČOI ponechán, a to s výsledkem hodnoty „tlak par,, 56,2 kPa, tj. vzorek byl vyhodnocen jako souladný s cit. normou, k tomu doložila správnímu orgánu zkušební protokol č. 51931 ze dne 11.08.2020. Dále uvedla, že je předčasné hradit náklady za rozbor, přičemž odkazuje na fakturu vystavenou ze strany ČOI pod č. 22015920 zaslanou jí k úhradě. Dle obviněné nebyly splněny podmínky k úhradě dané zákonem o České obchodní inspekci.

Správní orgán uvádí, že Příkaz č. j.: ČOI 123582/20/2200 ze dne 14. 09. 2020 byl účastníku řízení oznámen dne 22. 09. 2020. Výše podaný odpor byl podán správnímu orgánu dne 30. 09. 2020, tzn., že zákonná lhůta pro jeho podání stanovená správním řádem byla řádně dodržena. Dle ust. § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění, se podáním odporu v zákonné lhůtě vydaný příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje.

Na základě uvedeného, tj. obsahu podaného odporu, byla dne 23.10.2020 uskutečněna ověřovací laboratorní zkouška v akreditované laboratoři UNIPETROL RPA, s.r.o., Kralupy nad Vltavou. Analýzou vzorku byla zjištěna hodnota jakostního parametru „tlak par“ 65,5 kPa, nejistota měření +/- 1,3 kPa (viz Protokol č. 20-83947 ze dne 23.10.2020 – součástí správního spisu). Zkoušený vzorek nevyhověl limitním hodnotám.

Následně se správní orgán obrátil na SGS s žádostí o určení reprodukovatelnosti zjištěných hodnot (R) – č.j. 147591/20 ze dne 04.11.2020.

Dle vyjádření SGS č.j. 151383/20 ze dne 11.11.2020 je R pro stanovení tlaku par (DVPE) dána normou ČSN EN 13016 – 1 a její hodnota je 1,58 kPa. Dále bylo ze strany SGS sděleno, že rozdíl mezi dvěma jednotlivými a nezávislými výsledky zkoušky získanými různými operátory pracujícími v různých laboratořích na identickém zkoušeném materiálu by měl dlouhodobě při normálním a správném provádění metody zkoušení překročit hodnotu R pouze v jednom případě z dvaceti.

Správní orgán uvádí, že vzorek posouzený pro ČOI ze strany SGS Czech Republic, s.r.o. měl hodnotu v parametru „tlak par“ 67,8 kPa, při nejistotě měření + / - 1 kPa.

Dne 28. 12. 2020 bylo účastníku řízení doručeno Usnesení před vydáním rozhodnutí podle ustanovení § 36 správního řádu - č. j.: ČOI 161965/20/2200, ve kterém byla správním orgánem stanovena procesní lhůta 15 dnů, v níž měl účastník řízení možnost navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Přílohou byl odeslán protokol č. 20-83947 ze dne 23.10.2020. Obviněná byla seznámena s podklady rozhodnutí, resp. byla informována, jaké úkony byly správním orgánem provedeny.

Účastník řízení nevyužil možnosti ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí.

Správní orgán uvádí, že na základě provedeného dokazování je zřejmé, že odebraný vzorek nevyhověl stanoveným požadavkům na jakost, což bylo potvrzeno ve dvou na sobě nezávislých analýzách provedených u různých akreditovaných laboratoří, přičemž tyto zjištěné hodnoty jsou v rámci reprodukovatelnosti (rozdíl mezi dvěma výsledky zkoušek) – viz výše.

Dále správní orgán uvádí, že hrazení nákladů za rozbor nevyhovujícího vzorku PHM odebraného v provozně obviněné při kontrole dne 02.08.2020 byl ze strany správního orgánu proveden zcela v souladu s ust. § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v platném znění. Dle cit. ustanovení zákona provádí ČOI rozborů nebo zajišťuje jejich provedení pro účely kontroly, provedení těchto rozborů zajišťuje u příslušných orgánů nebo osob; na náklady kontrolovaných osob provádí rozborů nebo zajišťuje jejich provedení jen tehdy, byly-li rozbořem zjištěny vlastnosti výrobků, které neodpovídají právnímu předpisu nebo jsou v rozporu s deklarací o vlastnostech výrobků uvedených zejména v prohlášení nebo v obchodním sdělení. Faktura č.j. 124712/20 ze dne 16.09.2020 (FV1 – 419, VS 22015920) byla správním orgánem vydána až po ukončení kontroly. Hrazení nákladů provedených zkoušek je vázáno na ukončení kontroly ve smyslu ust. § 18 zákona o kontrole, nikoliv na ukončení navazujícího správního řízení.

Dále správní orgán uvádí, že specifíkem příkazního řízení ve smyslu správního řádu, resp. zákona o odpovědnosti za přestupky, je zahájení správního řízení doručením tohoto rozhodnutí, ve kterém je již stanovena povinnost (v tomto případě k uhrazení pokuty), avšak na druhé straně je účastníku dána možnost (právo) podat opravný prostředek, a tím docílit zrušení příkazu a vedení standardního správního řízení. Podle ust. § 150 odst. 1 správního řádu může správní orgán příkaz vydat, považuje-li skutková zjištění za dostatečné a tak tomu bylo v dané věci, resp. dle ust. § 81 zákona o odpovědnosti za přestupky mohou být v řízení navazujícím na výkon kontroly skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku. Příkaz č.j. ČOI 123582/20/2200 ze dne 14.09.2020 podle správního orgánu splňoval zákonem kladené požadavky na rozhodnutí podle ust. § 68 a 69, resp. § 150 správního řádu, resp. 90 odst. 1 a 93 zákona o odpovědnosti za přestupky, a to i přes účastníkem řízení namítané nedostatky, které byly vydáním tohoto rozhodnutí zcela odstraněny.

Správní orgán uvádí, že účastník řízení v podaném odporu ani v průběhu správního řízení neuvedl relevantní skutečnosti, na základě kterých by správní orgán přistoupil ke snížení pokuty uložené v příkazním řízení, nebo aby od uložení pokuty bylo správním orgánem upuštěno, neboť účastník řízení nepředložil důkazy, které by mohly vyvrátit závěry, k nimž inspektorát v tomto případě dospěl.

Správní orgán přezkoumal všechny písemné materiály, tj. podklady rozhodnutí a dospěl k závěru, že skutečný stav věci, na základě kterého rozhodl, byl spolehlivě zjištěn, ve věci nebylo nutné provést další dokazování.

Po zrušení příkazu č.j. ČOI 123582/20/2200 ze dne 14.09.2020 podáním odporu se správní orgán znovu zabýval odůvodněností výše uložené pokuty (níže).

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsáním jednáním **TOP TANK s.r.o.** naplnila jednání uvedené v ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 zákona.

Dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách lze pohonné hmoty prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Podle ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky MPO č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, v rozhodném znění (platná v době provedení kontroly), je požadovaná jakost u motorového benzínu splněna tehdy odpovídá – li normě ČSN EN 228 a splňuje - li ukazatele jakosti stanovené v Příloze č. 1 této vyhlášky. Příloha č. 1 stanoví v ukazateli „tlak par“ maximální hodnotu – 60 kPa (zjištěno 67,8 kPa).

Správní orgán uvádí, že cit. vyhláška MPO byla platná / účinná v době provedení kontroly a pozbyla platnosti k poslednímu dni roku 2020, proto je na ní v řízení odkazováno, přičemž od 1.1.2021 platí nová vyhláška MPO č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách, v platném znění, která stanoví totožný limit pro sledovaný jakostní parametr, tj. 60 kPa.

Z výše uvedeného je patrné, že jakost motorového benzínu nebyla v řešeném případě prokazatelně splněna.

Správní orgán, uvádí, že odpovědnou osobou za porušení povinností je v tomto případě prodávající, kterým se rozumí dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele podnikatel, který, spotřebiteli prodává výrobky (PHM). Proávající nese za jakost jím prodávaných pohonných hmot odpovědnost objektivní (odpovědnost za výsledek), tzn. bez ohledu na zavinění (nevyžaduje prokázání zavinění). Takovou odpovědnost nese ten, kdo stanoveným požadavkům nevyhovující pohonnou hmotu prodá. Stačí tedy pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní správní delikt (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.7.2010 sp.zn. 7Ca 215/2008-31-34, citace: „*Odpovědnost za kvalitu prodávaných paliv a tedy i za porušení povinností prodávat paliva v požadované jakosti nese zásadně prodejce.*“ (stejně tak i rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10Ca 306/2008 – 72, rozsudek NSS As 112/2010 – 52, *odpovědnosti se subjekt nemůže zprostit odkazem na smluvní ujednání či odkazem na porušení povinnosti ze strany smluvního partnera*). Této odpovědnosti se účastník řízení tedy nemůže zbavit např. poukazem na dodání pohonné hmoty distribuční společností, či na přepravce, který pohonnou hmotu přepravuje prodávajícímu. Je tedy na účastníkovi řízení, zda-li bude případné

„škody“ vymáhat po svých obchodních partnerech nebo přepravních PHM soukromoprávní cestou. V případě, že si je podnikatel (PO či FO) zcela jist, že zjištěná nekvalita PHM nemá svůj původ v porušení technologické kázně na čerpací stanici, je pouze na něm jaká opatření přijme k tomu, aby si zajistil dodávku PHM odpovídající kvality, popřípadě i jaké smlouvy o dodávkách PHM uzavře, a zda v nich bude pamatováno i na případnou odpovědnost distributora, dojde-li k znečištění přepravovaných PHM pochybením na jeho straně. Rozhodli se účastníci řízení podnikat v oblasti pohonných hmot, je po té na něm, aby prováděl taková opatření, aby předešel prodeji nevyhovujících pohonných hmot. Vzhledem k tomu, že prodej PHM svojí specifícností klade větší nároky na prodávajícího, je na něm, aby zajistil, že prodávané produkty jsou v souladu s požadovanými jakostními parametry, a to např. dodatečnými kontrolami dodaných PHM. Správní orgán uvádí, že odpovědnost za správní delikt je odpovědností objektivní, a nezáleží na zavinění, ke spáchání správního deliktu může dojít i zcela nezaviněně, přičemž správní orgán není povinen zkoumat, kdy a kde došlo ke vzniku odchylek od stanovených jakostních parametrů. Vyvinut se je možné pouze v případě naplnění liberačního důvodu daného ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Pro uplatnění uvedeného liberačního důvodu je třeba vždy posuzovat individuální okolnosti každého jednotlivého případu, zpravidla k jeho uplatnění však bude dán důvod jen ve zcela výjimečných případech nenadálých událostí, např. v případech zásahů tzv. vyšší moci. Účastník řízení neprokázal, že by před prodejem motorové nafty jakkoliv ověřoval jeho kvalitu. Účastník řízení tedy neprokázal, že by vynaložil veškeré úsilí, které je možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

K naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách postačuje „pouhé“ prokázání prodeje pohonné hmoty, která nesplňuje stanovené požadavky na její jakost, k čemuž v případě účastníka řízení prokazatelně došlo, jak plyne z výsledků odborného posouzení provedeného akreditovanou laboratoří.

Správní orgán konstatuje, že jakostní odchylka pohonné hmoty nad limitní hodnoty tolerované normami signalizují určitou nekvalitu a takové výrobky by neměly být nabízeny a prodávány spotřebiteli.

Při rozhodování o výši pokuty správní orgán ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 zákona o pohonných hmotách, přihlédl k závažnosti správního deliktu, kterou správní orgán hodnotil zejména s ohledem na způsob spáchání a následky protiprávního jednání.

Způsob spáchání správního deliktu nezohlednil správní orgán ani ve prospěch ani v prospěch účastníka řízení, neboť k protiprávnímu jednání došlo pro tento správní delikt způsobem typickým, tj. prodejem PHM, které neodpovídaly předepsaným požadavkům na jakost. Správní orgán k tomu dodává, že pro příjemce (účastníka řízení) zboží – PHM – je omezená možnost zjistit skutečnost, že dodaná PHM splňuje požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, tedy zda se následně prodejem PHM nebude dopouštět protiprávního jednání, avšak to prodávající nezbavuje objektivní odpovědnosti. Je pouze na účastníkovi řízení, aby si zajistil takový zdroj dodávek PHM, který by následně minimalizoval riziko jeho případného protiprávního jednání, či zajistil příslušná a účinná opatření, jež by prodeji nekvalitní PHM zamezily. Správní orgán nezkoumal, zda k nedodržení jakostních limitů došlo úmyslným či nedbalostním jednáním některého z článků výrobního nebo distribučního řetězce. Z těchto důvodů nebylo na místě

přihlížet k tomu, zda ke vzniku odchylky došlo úmyslnou manipulací či nedbalostí ani jako k polehčující ani jako k přitěžující okolnosti.

Při určení následku protiprávního jednání vycházel správní orgán z následujících skutečností. Z hlediska následků jde o správní delikt ohrožovací, kde vznik materiální újmy (např. škody na vozidle) není nutným předpokladem naplnění jeho skutkové podstaty (dokonáním). Zde je správní delikt dokonán již samotným prodejem PHM, jenž nesplňuje jakostní kritéria, tzn., že pro spáchání správního deliktu postačuje, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Pokud jde o následky správního deliktu spočívající v hrozícím poškození motorových vozidel spotřebitelů, správní orgán uvádí, že zjištěná odchylka u BA 95 (rozdíl 6,9 kPa) je odchylkou **menší**, tj. méně závažnou. Následek tak byl vyhodnocen ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán uvádí, že tlak par je charakterizován jako sezonní odchylka, které zpravidla vzniká při přechodech ze zimního do letního období. Příčinou je nedostatečně rychlá obměna zboží. Vyšší tlak par může být způsobem i přidáním kontaminantů. Jedním z možných kontaminantů, kterým může být ovlivněn tlak par, je ethanol, který se běžně přidává do automobilových benzinů, max. do 5% V/V. Množství přidaného ethanolu ovlivňuje v množství cca do 5% V/V v důsledku azeotropické reakce tlak par. Vzhledem k obsahu kyslíku (35%) má ethanol ve srovnání s benzinem podstatně nižší výhřevnost. Projevuje se zhoršenou startovatelností a nepravidelným chodem motoru. Vyšší tlak par v pohonné hmotě mohl zvýšit obsah uhlovodíků, který se z pohonné hmoty odpařuje do ovzduší, přičemž emise do životního prostředí je nutné považovat za nepřímé poškození spotřebitele.

Tím, že jmenovaným účastníkem řízení prodávaný druh pohonné hmoty neodpovídal předepsané jakosti, docházelo k poškození spotřebitele, který právem očekává kvalitní výrobek zaručující jeho spokojenost. V tomto případě je však zcela odkázán na solidnost podnikatele a prakticky není schopen se bránit, neboť jakost pohonných hmot nemá možnost zkontrolovat. Navíc následky používání nekvalitních pohonných hmot se projeví po delším časovém období.

Jako k přitěžující okolnosti bylo správním orgánem přihlédnuto ke skutečnosti, že obviněná byla již za porušení zákona o pohonných hmotách ze strany RI se sídlem v Plzni sankcionována, a to Příkazem č.j. 118737/17 ze dne 05. 09. 2017, kontrola ze dne 10. 06. 2017, provozovna Rozvadov, odchylka „tlak par DVPE“ (zjištěno u dvou vzorků), tj. kontrola byla provedena na totožné provozovně jako v projednávaném případě a byl zjištěn totožný nedostatek, **pokuta 100tis Kč**, právní moc 22. 09. 2017, nejedná se tak v tomto ohledu o osobu bezúhonnou.

Správní orgán dále jako k přitěžující okolnosti přihlédl k době, po kterou byla nevyhovující PHM nabízena na čerpací stanici k prodeji, tj. od doby její dodávky, ke které dle předložené dokumentace došlo dne 20.07.2020 (viz Doklad o prodeji ze dne 20.07.2020 – součást podání č.j. 105000/20 ze dne 03.08.2020), do dodání nového závozu PHM, ke kterému došlo dle předložené dokumentace - viz ÚZ ze dne 05.08.2020 - dne 04.08.2020, tedy po dobu 15 dnů.

Správní orgán při svých úvahách vzal rovněž v potaz aktuálně probíhající pandemii koronaviru způsobující onemocnění COVID – 19 a s ní související omezující opatření. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněná provozuje čerpací stanici, nemohla na ni dopadnout vládní omezení spočívající v uzavření některých provozoven. Z uvedeného důvodu správní orgán nepřistoupil ke snížení pokuty.

S ohledem na výše uvedené okolnosti, jež mají vliv na určení výměry pokuty, hodnotí správní orgán správní delikt jako méně závažný (s ohledem na zákonné rozpětí pro uložení pokuty – 5mil Kč), čemuž odpovídá i samotná výše udělené pokuty. Výše sankce se neodchyluje v neprospěch jmenovaného hospodářského subjektu od pokut ukládaných dozorovým orgánem v obdobných případech. Výše pokuty se odvinula zejména od závažnosti a charakteru zjištěné odchylky.

Pokuta je uložena v hranici zákonného rozpětí uvedeného v ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách, podle kterého lze za předmětný přestupek uložit pokutu až do výše 5 000 000,- Kč. Dle uvážení správního orgánu je shora uvedená výše pokuty plně v souladu se zákonem, nese v sobě i nezbytný preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení.

Správní orgán nepovažuje uloženou pokutu (100.000,- Kč) s ohledem na **závažnost** správního deliktu za nepřiměřenou. Sankce uložená za správní delikt nemůže být natolik nízká, aby postrádala svou hlavní funkci, a to funkci represivní, tj. trest za protiprávní jednání, ale i funkci preventivní.

O nákladech řízení rozhodl správní orgán tak, že obviněná jakožto účastník řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinna nahradit náklady řízení paušální částkou, která podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí 1.000,- Kč.

Z výše uvedených důvodů rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno na 1. straně tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Plzeňského a Karlovarského se sídlem v Plzni. Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci nebo v případě, že platby nebude možno identifikovat z důvodu chybného nebo neuvedeného variabilního symbolu, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Ing. Jan Ř e z á č, MBA
ředitel České obchodní inspekce
inspektorát Plzeňský a Karlovarský
se sídlem v Plzni

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 796/44, Praha 1

PSČ 110 00

Č.j.: ČOI 81305/21/O100/2200/Svo/Št

Dne: 16. 6. 2021

Sp. Zn. ČOI 104482/20/2200

COI0X01H5A1H

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

obviněné společnosti **TOP TANK s.r.o.**, se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, Praha – Smíchov, 150 00, IČO 26403226, právně zastoupené JUDr. Václavem Koreckým, advokátem se sídlem Bedřicha Smetany 167/2, 301 00 Plzeň, na základě plné moci ze dne 22. 2. 2021, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a Karlovarského ze dne 5. 2. 2021, kterým jí byla uložena pokuta ve výši **100.000,- Kč** (slovy: jednotatisíckorunčeských) pro porušení ust. § 3 odst. 1 zák. č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o PHM“), a kterým jí bylo dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto**:

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1103872220, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB, Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1103872220, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím správním orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Napadeným rozhodnutím inspektorátu České obchodní inspekce Plzeňského a Karlovarského je společnost TOP TANK s.r.o., se sídlem Janáčkovo nábřeží 1153/13, 150 00 Praha – Smíchov, IČO 26403226 (dále jen „obviněná“) viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o PHM a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o PHM, jehož se dopustila tím, že dne 2. 8. 2020 v provozovně „čerpací stanice F1“, Rozvadov, 348 06, prodávala PHM – BA 95 Super, která neodpovídala limitním hodnotám stanoveným v ust. § 3 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 133/2010, o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složek a jakosti pohonných hmot a jejich evidenci, ve znění pozdějších předpisů a ČSN EN 228 (2019), a to v ukazateli jakosti „tlak par DVPE“, jehož zjištěná hodnota byla 67,8 kPa oproti maximální normou stanovené hodnotě 60,9 kPa (nejistota měření +/- 1 kPa), tj. s rozdílem 6,9 kPa.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla obviněné uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti výroku II. A. rozhodnutí, tj. proti výroku o uložení pokuty ve výši 100.000,- Kč, podala obviněná odvolání, v němž nesouhlasí s konstatováním prvostupňového orgánu týkajícím se toho, že uloženou pokutu nepovažuje za nepřiměřenou, a že se zabýval aktuálně probíhající pandemií koronaviru a s ní souvisejícími omezujícími opatření, přičemž uvedl, že na obviněnou nemohla dopadnout vládní omezení spočívající v uzavření některých provozoven, neboť obviněná provozuje čerpací stanici.

Již v podaném odporu proti příkazu obviněná uváděla, že vládní omezení spočívající zejména v omezení pohybu, vycestování do zahraničí a nařízení okolních států, především SRN, omezující vstup cizinců na území ČR, přímo dopadají na podnikání obviněné, neboť způsobují výrazný úbytek zákazníků. Podnikání obviněné je zaměřené na klientelu ze SRN, čemuž také odpovídá umístění čerpací stanice. Čerpací stanice je situována na hraničním přechodu mimo zastavěné území obce a tvoří součást občanské vybavenosti při cestování do ČR a mimo území ČR. Ač obviněná nemusela čerpací stanici uzavřít přímo z nařízení vlády, je v současné době provoz ztrátový, když pohyb osob v okolí hraničních přechodů je omezen výhradně na kamionovou dopravu nebo tzv. pendlery cestující do zaměstnání. Obviněná má velký zájem na udržení provozu čerpací stanice a pracovních míst zaměstnanců, nicméně výdělky tomu v posledním roce neodpovídají a programy státní podpory nejsou pro obviněnou lukrativní, když nařízení vlády zakazující maloobchodní prodej a poskytování služeb vyjímulo ze zákazu provoz čerpacích stanic, nicméně ostatní nařízení vlády a zejména nepříznivá epidemická situace, kvůli které jsme pro okolní země téměř zakázanou destinací, způsobily, že podnikání obviněné je ve ztrátě; to však není v programech státních kompenzací a podpor dostatečně zohledněné. Další nezanedbatelný výdaj je tak přirozeně nežádoucí a přispěje ještě větší ztrátě obviněné.

Současná situace týkající se počtu nakažených osob nemocí COVID-19 není v žádném případě příznivá, ani přechodná a návrat k normálu se prozatím nedá očekávat. Přestože je sankce ukládána za porušení povinností v minulosti, nepříznivé dopady správního trestání na obviněnou dopadnou právě v tuto dobu, která je pro podnikání obviněné velice tíživá.

Obviněná proto podává odvolání proti výroku II. A. napadeného rozhodnutí a navrhuje nadřízenému orgánu, aby na podkladě odvolání napadený výrok rozhodnutí zrušil a sám rozhodl o uložení nižší pokuty, která bude přiměřená, případně od uložení sankce zcela upustil.

Prvoinstanční orgán neshledal důvody pro to, aby v autoremeduře ve smyslu § 87 odst. 1 správního řádu odvolání vyhověl. Předávacím dopisem ze dne 22. 3. 2021 proto předal spisový materiál odvolacímu orgánu k dalšímu řízení s tím, že s argumenty obviněné se vypořádal již v rámci odůvodnění rozhodnutí. Výši pokuty považuje za řádně odůvodněnou, přičemž přihlédl ke všem okolnostem spáchání přestupku. S ohledem na to, že odvolatel neuvedl relevantní okolnosti ke snížení pokuty, doporučuje výši pokuty ponechat a odvolání zamítnout.

Rozhodnutí bylo obviněné doručeno dne 16. 2. 2021, odvolání obviněné podané jejím právním zástupcem bylo dodáno do datové schránky prvoinstančního orgánu dne 3. 3. 2021. Odvolání tak bylo podáno včas a osobou oprávněnou. Dále ho proto odvolací orgán přezkoumával podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 správního řádu a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se obviněná dopustila přestupku uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt jí byl bezpečně prokázán. Odvolací orgán rovněž neshledal v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Odvolání obviněné směřuje pouze proti výši uložené pokuty. V návaznosti na odvolání vyzval odvolací orgán obviněnou ke sdělení jejích aktuálních majetkových poměrů a k jejich doložení příslušnými doklady týkajícími se její stávající majetkové situace, neboť ve sbírce listin obchodního rejstříku byly jako poslední uloženy tyto dokumenty za rok 2018. Na výzvu obviněná doložila účetní závěrku za rok 2019, rozvahu a výkaz zisku a ztráty za rok 2020 a výkaz zisku a ztráty za období leden – únor 2021. Tyto doklady potvrzují pokles příjmů za rok 2020 a za období leden - únor roku 2021, k němuž dle obviněné došlo zejména v důsledku omezujících opatření státních orgánů ČR a SRN reagujících na šíření onemocnění COVID-19. K výši pokuty uvádí odvolací orgán následující.

Za přestupek dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o PHM v návaznosti na ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona o PHM lze uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč. Při stanovení výše pokuty je třeba zohlednit hlediska uvedená v ust. § 37 a násl. zákona o přestupcích.

Co se týče významu zákonem chráněného zájmu, který byl projednávaným přestupkem porušen, lze uvést, že povinnost prodávat pohonné hmoty odpovídající předepsaným požadavkům na jejich jakost a složení směřuje k ochraně takových základních hodnot, jako je život a zdraví, jakož i životní prostředí. Porušení této povinnosti je tak třeba považovat za

přestupek se značnou typovou závažností, čemuž odpovídá i horní hranice zákonné sazby (5 000 000 Kč).

V této souvislosti lze rovněž připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“ – dostupné na www.nssoud.cz) č. j. 4 As 123/2014-33 ze dne 19. 9. 2014, v němž soud mj. uvedl, že: „*V tomto smyslu tedy lze konstatovat, že distribuce pohonných hmot koncovým spotřebitelům jakožto látek potenciálně nebezpečných z důvodu jejich hořlavosti a dalších rizik pro životní prostředí i majetek či zdraví osob je spojena s řadou přísných pravidel, která mají za cíl eliminaci těchto významných rizik. Tato regulace je logická a žádoucí nejen při zohlednění uvedených závažných rizik, ale i vzhledem k tomu, že koneční spotřebitelé nemají žádnou možnost, jak kvalitu prodáváných pohonných hmot posoudit, a musejí se zcela spoléhat na to, že regulační orgány zajistí, že v distribuční síti budou prodávány pouze kvalitní a nezávadné pohonné hmoty. Závažnosti případných následků porušení povinností provozovatelů čerpacích stanic pak odpovídá jednak konstrukce objektivní odpovědnosti těchto osob za správní delikty a úzce vymezený liberační důvod, jednak i výše zákonných sazeb sankcí.*“

Pokud jde o způsob spáchání posuzovaného přestupku, ten spočíval v prodeji benzínu, který neodpovídal požadavkům stanoveným právními předpisy na kvalitu v parametru tlak par DVPE, jehož zjištěná hodnota byla 67,8 kPa, zatímco norma stanoví maximální hodnotu 60,9 kPa. Jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, prvostupňový orgán nezkoumal, zda k nedodržení předepsaných limitů došlo úmyslným či nedbalostním jednáním některého z článků výrobního či distribučního řetězce. Nebylo tak zjištěno, že by se jednalo o úmyslně spáchaný přestupek, což by představovalo přitěžující okolnost; nedbalostní jednání pak je pro tento přestupek typické, protože není hodnoceno ve prospěch ani v neprospěch pachatele přestupku. Dle Hodnocení výsledků laboratorních zkoušek ze dne 4. 8. 2020 je vyšší tlak par pravděpodobně způsoben nedostatečnou obměnou zimního benzínu za letní; v letním období je požadavek na tlak par nižší, v zimním období vyšší.

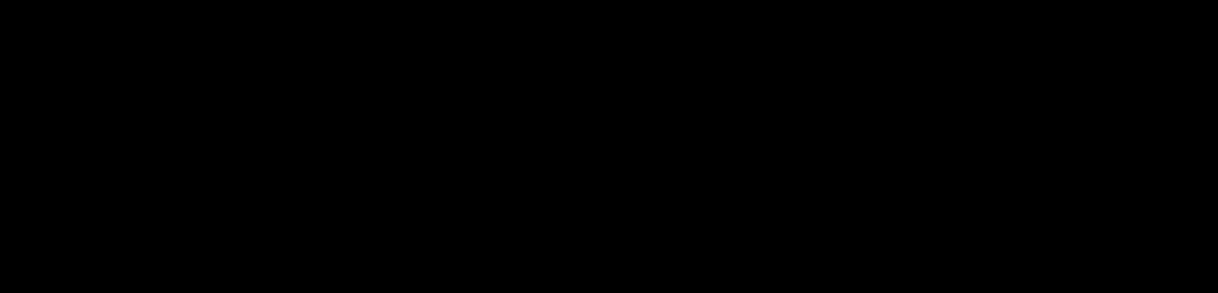
Následky přestupku spočívají v tom, že spotřebitel, jenž s důvěrou v kvalitu prodávané pohonné hmoty, kterou nemá možnost si při koupi ověřit, koupí automobilový benzín, který v ukazateli tlak par DVPE dosahoval o 6,9 kPa vyšší hodnoty, než je hodnota předepsaná. Tlak par je charakteristikou těkavosti benzínu. Hodnota tlaku par je ovlivněna hlavně množstvím nejtěkavějších složek, tj. uhlovodíků s nízkým bodem varu, těkavost zvyšují i přítomné alkoholy, jak zmiňuje i prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí. Tlak par ovlivňuje startování zážehového motoru v zimním období a provozní bezpečnost při manipulaci, či ztráty benzínu v letním období. Čím je tento tlak vyšší, tím lze snáze spustit motor a rychleji ho zahřát na provozní teplotu, nevýhodou jsou však vyšší ztráty při uskladnění paliva a emise do životního prostředí. Nadlimitní tlak par zvyšuje obsah uhlovodíků, které se z benzínu odpařují do ovzduší při všech jeho manipulacích a tím negativně ovlivňují složení emisí. Pro letní období se tak požaduje nižší hodnota tlaku par, aby se minimalizovalo množství nejlehčích podílů benzínů odpařených do ovzduší, v zimním období vyšší pro zajištění dostatečné těkavosti benzínu při startu v zimních podmínkách. V souvislosti s následkem přestupku prvostupňový orgán ve prospěch obviněné zohlednil, že zjištěná odchylka je odchylkou menší, tedy méně závažnou.

V neprospěch obviněné přihlédl prvostupňový orgán k době, po kterou byla nevyhovující PHM nabízena na čerpací stanici k prodeji, tj, od doby její dodávky, ke které dle předložené dokumentace došlo dne 20. 7. 2020, do dodání nového závozu PHM, ke kterému došlo dne 4. 8. 2020, tedy po dobu 15 dnů.

Ve vztahu k osobě obviněné odvolací orgán ve shodě s prvoinstančním orgánem vyhodnotil přitěžující okolnost, že jí byla příkazem ze dne 5. 9. 2017, č. j. 118737/17,

pravomocně uložena pokuta ve výši 100.000,- Kč rovněž za překročení limitní hodnoty stanovené pro tlak par DVPE, které bylo zjištěno v téže provozovně v případě dvou vzorků.

Pokud jde o dopady pandemie nemoci Covid-19, prvostupňový orgán konstatoval, že v této souvislosti nepřistoupil ke snížení pokuty, neboť na provoz čerpacích stanic vládní omezení spočívající v uzavřený některých provozoven nedopadala. Obviněná poukazuje na to, že v důsledku omezujících opatření přijatých vládami ČR a SRN došlo k omezení vstupu cizinců na území ČR, a tím pádem k výraznému úbytku klientů ze SRN, na něž je podnikání obviněné zaměřeno, jak dokládá i umístění předmětné čerpací stanice. Její provoz je tak v současné době ztrátový. Odvolací orgán souhlasí s obviněnou v tom, že trest za přestupek je třeba ukládat v závislosti na okolnostech v době rozhodnutí o něm, aby byl přiměřený aktuálním poměrům obviněné. Z podkladů doložených obviněnou ohledně její aktuální majetkové situace vyplývá, že v roce 2019 dosáhly tržby obviněné za prodej zboží

s ohledem na uvedený výsledek hospodaření a na to, že obviněná dle svých webových stránek provozuje síť 33 čerpacích stanic na česko-německých hranicích v západních a v severních Čechách, se odvolací orgán domnívá, že pokuta vyměřená prvostupňovým orgánem není nepřiměřená majetkovým poměrům obviněné. Rovněž je třeba uvést, že s ohledem na stávající příznivý vývoj pandemie a letní turistickou sezónu dochází k uvolňování omezujících opatření a k nárůstu cestování obyvatel, což se bezesporu příznivě projeví i v tržbách obviněné. Odvolací orgán tedy dospěl k závěru, že v daném případě není namístě snížit pokutu vyměřenou prvostupňovým orgánem z důvodu opatření přijatých v návaznosti na pandemii nemoci COVID-19 a s tím souvisejícím poklesem tržeb obviněné.

Zbývající zákonem o přestupcích stanovená kritéria pro určení výše pokuty nejsou pro posuzovaný případ relevantní, protože na výši uložené pokuty nemají vliv.

Odvolací orgán má za to, že pokuta ve výši 100.000,-Kč, tj. 2% horní hranice maximální možné zákonem stanovené výše pokuty za tento přestupek, odpovídá všem okolnostem posuzovaného případu, zejména pak společenské škodlivosti postihovaného přestupku vyjádřené i maximální možnou výši pokuty, kterou lze za takový přestupek uložit, tj. 5.000.000,- Kč a tomu, že se obviněná tohoto přestupku dopustila opakovaně. V této souvislosti lze připomenout konstantní judikaturu, dle níž *„aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Odpovídající intenzita majetkové újmy bude v konkrétních případech záviset na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného deliktu. Ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě.“* (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010 – dostupné na www.nssoud.cz). Odvolací orgán má za to, že

pokuta ve výši 100.000,- Kč je plně v souladu s veřejným zájmem na ochraně předmětným ustanovením chráněných zájmů, že se jedná o pokutu, která je dostatečně citelným zásahem do majetkové sféry společnosti, a která tak naplní svou represivní i preventivní funkci, přičemž taková pokuta nepředstavuje neodůvodněný rozdíl ve srovnání se skutkově obdobnými případy.

S ohledem na výše uvedený výsledek hospodaření, na tržby obviněné a na rozsah jejího podnikání je odvolací orgán přesvědčen, že pokuta ve výši 100.000,- Kč není pro obviněnou jakožto podnikající právnickou osobu likvidační v tom smyslu, že by sama o sobě společnosti přivodila platební neschopnost nebo ji donutila ukončit podnikatelskou činnost nebo by se v důsledku takové pokuty mohlo stát na dlouhou dobu jediným smyslem její podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se obviněná na základě této pokuty dostane do existenčních potíží, jak mj. definuje likvidační pokutu usnesení NSS č. j. 1 As 9/2008 – 133 ze dne 20. 4. 2010.

Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán tuto povinnost účastníkovi, který správní řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a to ve výši stanovené prováděcím právním předpisem. V tomto případě bylo správní řízení vyvoláno shora popsaným protiprávním jednáním obviněné. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, je paušální částka nákladů řízení stanovena ve výši 1 000 Kč. Prvoinstanční orgán tak uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč v souladu s právními předpisy.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta či náhrada nákladů řízení zaplacená ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhána příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezecný

ústřední ředitel

České obchodní inspekce

podepsáno elektronicky